

16. Sayı

TELETEKST DERGİ

"Eski Teletekste Yeni Adet"

EDİTÖRLER

HAZAL ARTUĞ
İBRAHİM KARAKUŞ
SÜHEYLA

İÇİNDEKİLER

"Yazmasam deli olacaktım."

HAZAL ARTUÇ

EV

İBRAHİM KARAKUŞ

TFF'NİN AKADEMİ PROJESİ

VOLKAN TARHANACIOĞLU

AMATÖR FUTBOLDA "ESKİ SİSTEM" ANTRENÖRLER

SUAT ARSLAN

ÇAKAL CARLOS'UN İKİ BİLEMEDİN ÜÇ GÜNÜ

YUSUF ERKAN

NİGHT AND FOG BELGESEL İNCELEMESİ

SÜHEYLA

KORKU(SUZ)LUK

EV

İçimizi ısıtan, bizi rahat ve huzurlu hissettiren, dışarının gürültüsüne karşı sessizliği savunduğumuz, hepimizin ihtiyacı, aradığı, hayat yolculuğu boyunca bir yere ait hissetmek istediği, kendi alanını oluşturduğu bir yerdir ev. Herkes bir gün evine dönmek ister derler ya işte öyle bir şey. Nerede olursak olalım, ne yaşarsak yaşayalım başımızı sokacak bir yer, sığınmak istediğimiz küçük bir çatı, belki diğerlerinden saklanmak, korunmak, yargılanmadan, aman o ne der demeden durmak, yatmak veya o an canımız ne isterse onu yapmak için ihtiyacımız olan bir yer ev. Evde olmanın verdiği his, güven, rahatlık belki çoğu şeyden aldığımız o duyguların hepsini karşılamaz. Çünkü ev biraz da kimliğimizi yansıtır. Kendimiz oluruz evde. Dışarıda belki ağlayamadığımızda, gülemediğimizde, kendimizi güvende hissedemediğimizde, kendimizi tam ifade edemediğimizde, kendimiz olmadığımızda kalkıp eve gidecek olmanın, bir yerim var hissini insanı bir nebze de olsa rahatlattığını düşünüyorum. En azından işler benim için öyle ilerliyor.

Olduğumuz yere ait hissedemeyiz bazen. Ne yapsak ya eksik kalır ya da fazla gelir. Tanıdığımız insanlar arasında da bazen kendimizi yabancı hissedebiliriz. Buradayım ama sanki başka yerde olmalıyım hissi bizi sarar. Özellikle de bir şeylere geç kalıyorum, bir şeyler yapmalıyım, bunlar benim en güzel zamanlarım (nereden biliyorsak?) boşa geçirmemeliyim gibi düşünceler oturduğumuz yerde gelir yakalar bizi. Bulduğumuz ortamdaki soyutlanırsız o zaman. Dalar gideriz uzaklara doğru. Çevremizdekiler sorsa da nedenini bir şey söyleyemeyiz. Ya söyleyecek, cümlelere dönecek bir şey yoktur ya da nereden başlasam eksik kalacak en iyisi susmak deriz. İçimize konuşuruz. İçimizdeki dinleyici de olmasa bazen cidden insan kendini yalnız hissediyor. Bir fırtınanın ortasında kaybolmuş ve küçük bir çocuğun yalnızlığı gibi. İşte o zaman bir eve sahip olmanın, bir eve varmanın ihtiyacını hissediyoruz.

Ev, her zaman içine gireceğimiz dört duvar olmak zorunda da değil. Yanında sevdiğimiz ne olursak ve ne yaparsak yapalım kabul gördüğümüz, iyi ki buradayız, bu andayız, iyi ki birlikteyiz dediğimiz insanlar da bizim evimizdir. Ev gibi sarar ve sıcacık hissettirirler. Böyle arkadaşlara, birilerine, bizi anlayabildikleri, ne olursak olalım sevdikleri ve bizim de sevebildiğimiz için şükran duyarız. Şanslı hissederiz. Başımıza gelen kötü fırtınalı olayların birlikteyken biteceğine inanırız ve daha sıkı sarılırız onlara, onlar da bize. Ki fırtına bir gün diner ve biz güzel bir bahar havasını yaşarız ömrümüzde. Anda olmanın, şu an birlikte olmanın verdiği rahatlık, güven ve huzur hissi, yarattığı konfor alanı da bir evdir işte. Evimdeyim dedirtir insana. Çünkü ev dört duvar olarak yapılır ama içini hislerle dolduracak olan yine biz ve sevgi çatısıdır. Sevmeyi ve sevildiğini hisseden insan her zaman kendini evinde ve eve dönmüş gibi hisseder. Eğer böyle birilerine sahipsek, sahipseniz değerini bilmeli ve şanslı hissetmenin, birlikte bir sevgiden ev inşa etmenin kıymetini anlamalı ve fark etmeliyiz.

Dün izlediğim kısa bir filmde etkilenerek bu yazıyı kaleme aldım. Adı; Çocuk, Köstebek, Tilki ve At. Otuz dört dakikalık içimi ısıtan sıcacık bir film. Bir şeyler böyle zaman geçse de tadı damağımda kaldı deriz ya öyle bir filmlerdendi. Kısa da olsa öğretisi, çıkarılacak dersler vardı içinde. Birlikte sevgiden ev inşa etmenin, ev denilen kavramın dört duvardan ibaret olmadığını, her koşulda kabul görmenin, sevmenin ve sevilmenin, yardımseverliğin, nazik olmanın, sıcaklığın ne demek olduğunu çok güzel anlatan bir film. İzlemenizi şiddetle tavsiye ederim.

HAZAL ARTUĞ

TFF'NİN AKADEMİ PROJESİ

Türkiye Futbol Federasyonu yıllardır istenilen ve ülkemizde sistemsiz olarak ilerleyen altyapılarımıza çözüm olacak bir proje açıklaması yaparak, çözümü anlattı.

Açıklamalarına "Kalıcı başarı istiyorsak, bir futbol ekosistemi yaratmak zorundayız" cümlesini ekleyen Büyükekşi, aslında gayet doğru bir noktaya değinmekte. Bu projenin iyi bir şekilde ilerlemesi için farklı farklı ülkelerin futbol akademilerine ziyarette ve fikir alışverişinde bulunan TFF, ülkemiz için en uygun olanını ortaya çıkarmak için uğraşmaya devam ettiğini belirtiyor.

Bu projede bulunacak eğitmenleri federasyon, belirli uygunluklara göre belirleyecek ve eğitime alacak. Bu eğitimin giderlerini de yine federasyon karşılayacak. Seçilen adaylar 6 ay boyunca eğitime tabi tutulacak ve yine denetimini federasyon yapacak.

Eğitimler, U6-U9 ve U10-U12 yaş grubunda her kulüpten 2 antrenörün katılımıyla 6-7 Nisan tarihlerinde, U13-U15 ve U16-U19 yaş grubunda ise her kulüpten 3 antrenörün katılımıyla 4-5 Nisan tarihlerinde gerçekleştirilecek.

Son olarak TFF, gelecek sezon Süper Lig'de bulunan takımlara da akademi zorunluluğu getirerek, projenin resmi anlamda da başlanmasını sağlayacağını açıklamıştır. "Hazine ve Maliye Bakanlığı'nın kanun düzenlemesiyle stopaj iadelerini altyapı için kullanma zorunluluğu getirdi. Bu sayede kulüplerimiz ilave bir yükümlülüğe girmeden hem altyapılarını finanse edebilecek hem de altyapı spor eğitim tesisleri inşa edebilecekler." açıklamasını yaptı.

Öncelikle federasyonun açıklamasında, antrenör adaylarını kendi belirleyeceği konusunda bir cümlesi varken ilerleyen cümlelerde ise kulüpten katılımlarıyla diye bahsedilmiş. Yani kulüpler kendi antrenörlerini gönderecek, federasyon eğitim konusunda karar verecek gibi duruyor.

Kulüplerde pek altyapıdan sporcu çıkmaması veya çıkartılmaması tartışılır. Fakat her sene yüzlerce antrenör ekibiyle gelip, ekibiyle ayrılıyor. Yani sürekli bir antrenör değişimi söz konusu. Bu durum da eğitimin verileceği antrenörün federasyon tarafından seçilip, federasyon tarafından ataması yapılması gerekliliğini doğuruyor.

Federasyonun bu atamaları yapması sonucunda diğer; antrenörlerin, yöneticilerin, taraftarların ve A takıma yakın oyuncuların tüm davranışları ve felsefesi değişecektir, diye düşünüyorum.

Çünkü belirli bir antrenör havuzu var ve bu havuzun dışına çıkamıyoruz gibi görünüyor. Yani hep aynı isimler gidip geliyor. Bu isimlerin değişmesi gerekmekte. Yoksa sürekli olarak bu eğitimlerin tekrar ve tekrar verilmesi gerekecek ve hatta projenin iptaline doğru gidilecektir.

Ayrıca TFF'nin başkan değişimi de beni korkutan durumlardan birisi. Bu zamana kadar hiçbir federasyon başkanı, eski başkanın ilerlettiği bir projeye devam etmedi. Her gelen başkan, maalesef ki kendi projeleri ile ilgilendi. Yani sayın Büyükekşi görev devredince, yeni gelen başkan bu projeye devam etmeyebilir.

Proje için en önemli alan tesisler ve bu tesislerin inşa edilmesi konusu var. Bu süreç ne kadar sürecektir kimse tarafından bilinmemekte. Halihazırda da çoğu takımın bu proje için bir girişiminin olmaması veya açıklama bile yapmaması pek hazır olmadığımızı gösteriyor. Önümüzde diğer sezona kadar uzun bir süreç var. Fakat en geç sezon sonunda bu proje için inşa alanları başlamazsa gelecek sezon bu projenin başlamama ihtimali çok yüksek duruyor.

Son olarak, ilerleyen sezon için de TFF 1.Lig takımlarına da zorunluluk getirileceği söyleniyor. Neredeyse hiç borcu olmayan 2. Lig takımının, bir üst lige çıktığında nasıl bir yardım alıp bu tesisleri yapabilecek hale getirileceği de açıklanmamış durumda.

Benim açımdan heyecanlandıran bir proje. Umarım en kısa zamanda başlar ve değişiklikleri takip etmeye başlarız.

İBRAHİM KARAKUŞ

AMATÖR FUTBOLDA "ESKİ SİSTEM" ANTRENÖRLER

Yenilenen futbol dünyasında özellikle ülkemizde amatörün değeri çok büyük. Binlerce futbolcu gerek zevk almak için gerekse para kazanmak için bu statüde futbol oynamaktadır. Amatörün en önemli kısımlarından biride antrenörler. Geçmiş düzende yetişen ve o dönem başarılı olan birçok antrenör günümüzde de işlerine devam ediyor ancak amatöre göz attığımızda bu durum hiç iç açıcı gözüküyor.

Amatörde oynanan u11, u12, u13, u14, u15, u16, u17, u18 ve hatta A takım düzeyindeki pozisyonlarda bile ciddi antrenör eksikliği olduğu aşikar. Futbolcunun tam olarak gelişim sağlaması gerektiği yıllarında veya belli bir performansla ulaşip kendini profesyonel liglere ulaştırmak istediği zamanlarda karşılaştığı antrenör hayatını tamamıyla etkileyebilir.

Eski sistemde yetişen ve günümüzde de kendini geliştirmeyip o düzende devam eden antrenörlerin yaptırdığı antrenmanlar, kondisyon yüklemeleri, anlattığı oyun sistemleri, oyuncularla olan ikili diyalogları ve otoritelerinin artık geriye düştüğünü hatta yavaş yavaş kaybolmak üzere olduğunu görüyoruz. Bunun sebeplerinden biride, yeni nesil futbolcuların psikolojilerinin ve davranışlarının farklılıkları olmasıdır. Özellikle küçük yaş gruplarında daha dikkatli olmalı ve orada bulunan çocukların potansiyel bir profesyonel futbolcu olduğunu unutmamalıyız. Eski düzen ve gelişmemiş antrenörlerin çoğunda oyunculara karşı aşırı derecede psikolojik baskı uygulanması, rahatsız edici yüksek ses kullanılması, yanlış bilgilendirme gibi sorunlar kendini belli etmektedir.

Yapılan eski sistem antrenmanlar futbolcuyu hem fiziksel hem mental anlamda geriye götürürken, sahip olduğu ve belli bir düzeye çıktığı performansını da olumsuz etkiler. Öyle ki, bu düzende ki antrenörler yüzünden yetenekli ve potansiyelli futbolcuların şu anda neden futbola devam etmediğini veya yarım kalan hikâyesinin olduğunu bir çoğumuz çevremizde duymuşuzdur. Bu yüzden olması gereken yeni nesil antrenörlerin önünü açmaktır. Genç, bilgili ve hevesli bir antrenör, takıma, oyunculara, çevreye çok şey katabilir. Profesyonel liglerde de görüldüğü gibi bu sistemin yavaş yavaş değiştiği ve artık gençlere fırsat tanındığını görüyoruz. Amatörde de bu konuda değişim yaşanacağına ve gençlerin daha çok fırsat bulacağına inanıyorum...

VOLKAN TARHANACIOĞLU

ÇAKAL CARLOS'UN İKİ BİLEMEDİN ÜÇ GÜNÜ

Buyurun

Biz de yeni geçiyorduk

Peyderpey ve gri bir hayat tarzına

Biz de ölüleri gecelere benziyorduk

Uyumuyorduk şeyhimin vaazında

Uyuyorum hazır ola

Uyuyorum

Pek seçemiyorum kızılıcık mı şerbet

Bir kadın gafil avlıyor sol tarafımı

Pek açık seçik gözlerimi geçemiyorum

İnceldiği yerden kopup gelen atlar

Vaktimi çalışıyor iktidar

Melankolik haleti ruhiyeler

Ve o önümden geçiyor, ben de peşinden geçiyorum

Bazı geceler ben de reçel yiyorum

Böylesine sevilmemeye şerbetliyim ama

Yorgun sabahlar şeftaliye hayır diyemiyorum

Yine birinin babasızlık birikimine mugayirim

Piç miyim , saatlerdir döktüğüm tükürükler bir hiç mi

Uzadıkça böyle mutlu taraflarım karıncalanıyor

Almanca bir şeyler gibi her şeyler

Sert ve gırtlaktan

Anlamıyorum siz de mi yeni geçiyorsunuz

Peyderpey ve yeşil renkli tütünlerin hayatına

Biz de geceleri ölülere meylediyoruz

Yaşanmamış ve yaş kadınların hatırına

---

*Tuhaf , her satırda daha muaf hissettirmesi
Böyle tavşan kesip kanının servis edilmesi
Ne tütünden öncesi ne de bütünden sonrası
Asıl mesele tüm bu nefretin içimden gelmesi
Bütün bu bedbahtlığın kıcımdan çıkması
Henüz mutluluk için bir halt yenilmemesi
Ama pekala tartıda öyle gözükmemesi
Hala kalan hatırımda bir kaç göz süzülmesi
Bana dair hem de bana karşı
Benim sarf ettiklerimin birinin işine yaramasının verdiği şartla
Zartla zurtla ne varsa burada olmamasın göstergesi
Onun öznelliğinin vergisiyle diklendiğim düzen
Onun öznelliğin vergisiyle sindirdiğim tüzel kişilikler
Onun bize böyle bir yeşil tütün sunmasının sayesinde güzeliz arkadaşlar*

*Pekala cin değilim
O yüzden içinizden isteyerek çıkıyorum
Buyurun
Siz de mi ayrılacaksınız
Evinize kadar eşlik etmeme ne dersiniz*

*Affedin beni lordum
Biliyorum bu kaçınıcı kırdığım kın
Kaçınıcı cami duvarına işediğimiz agnostik iştirak
Hür ve hürriyet suçuna duyarlı vatandaşlardık aslında
Ne bir kaç saat evvelimiz biz
Ne bir kaç inçlik pazularımız kist
Höst deyin beyim
Biz ne Marx'ı tanırız ne sakalının tutamını duvara asarız
Devletin kuru soğan yemiş asal çocuklarınız icabında*

---

*Şimdi bir dişçi benim koltuğumdadır
Benim indirgenmemiş hinliğimdir
Tüm bu patikler tüm bu lohusa şerbeti
Bizi anlatıyor boş çekmecelerin gürültüsü
Asılsız çekleri tutan ellerin törpüsü
Hepsi bir Avrupalı türküsü
Öksürüğümde kan mı var
Viva la yaşanmamış baharlar
Viva la muerta*

*Boş bir kağıdın çığlığı gibi
Boşanmış ailelerin çocukları
Yeni nevresimin ısısı şimdi
Dağlarda mantar toplayan kadının elidir
Bir açelya koparır yol dönüşü
Bir gülümseme hıçkırığa dönüşür
Yol dönüşü
Böylesi ölüm nasip olur mu
Biz gibi düzenbaza*

*Dönüş yolundayız şimdi
Ellerimiz arkadan bağlı
Ellerimiz yeni nevresim*

SUAT ARSLAN

NIGHT AND FOG BELGESEL İNCELEMESİ

Night and Fog 1956

1956 Yapımı *Night and Fog* belgeseli bizlere temelde 2.Dünya Savaşı'ndan sonra 1950'li yıllarda Auschwitz kampında yaşananları siyah beyaz görüntüler üzerinden aktarmaya çalışıyor.(Sinemalar.com)

IMDB PUANI: 8.6/10

Yönetmen Alain Renais'nin en ünlü yapımlarından biri olan *Night and fog* belgeseli bizlere Auschwitz kampında yaşanan trajedileri ve insanlığın zalim tarafını Şiirsel Belgesel Janrının özelliklerini sinematografik öğelerle harmanlayarak anlatmaya çalışıyor. Böylelikle ortaya hem seyircinin duygularına hitap etmeyi hem de sinema tarihinin en kaliteli işlerinden birini hayata geçirmeyi başarıyor.

Uyarı: *Night and Fog* belgeseli filmin pozitif ve negatif yönleri başlıklı kısımlardan itibaren Spoilerlı bir şekilde ele alınmaya çalışılacaktır !!!

Filmin Pozitif Yönleri & Şiirsel Belgesel Janrı Açısından Çekilen Sahneler

Şiirsel Belgesel Janrı Açısından Çekilen Sahneler

1.Tren ve Sis

<https://www.youtube.com/watch?v=tij8A83EnqU&t=105s>

Belgeselin 8'nci dakikalarında yer almakta olan bu sekansta göçmenlerle yüklü bir trenin sisli bir gecede Auschwitz kampına varmak üzere olduğunu siyah beyaz insert görüntü aracılığıyla görmekteyiz. Buna ek olarak yönetmen durumu daha iyi aktarabilmek adına sekansı dış ses anlatımlarla da desteklemeye çalışmaktadır. Yönetmen Alain Renais sisli peron çekimi ve dış ses anlatımlı metin üzerinden bizlere hem şiirsel belgesel janrına yaraşır bir atmosfer oluşturmayı hem de sinematografik açıdan kaliteli bir görüntü sunmayı başarıyor.

---

2. Esas Suçlu Kim ?

<https://www.youtube.com/watch?v=tij8A83EnqU&t=105s>

Belgeselin 29:35'nci dakikasında yer alan bu sekansta Auschwitz davasını ve hemen ardından düşünceli bir mahkumun yüzünü siyah beyaz İnsert görüntü aracılığıyla görmekteyiz. Bu görüntüye ek olarak anlatım bir önceki sekansta olduğu gibi dış ses ve müzik aracılığıyla desteklenmektedir. Yönetmen Alain Renais mahkumun yüzü ve diğer ek anlatımlar üzerinden bizlere hem esas suçlunun kim olduğu sorusunu sormamızı sağlamaktadır hem de yapımın Şiirsel Belgesel Janr özelliklerini de desteklemeye çalışmaktadır.

Ek Sahne

Yanmış Cesetler

Belgeselin 24:04'ncü dakikasında yer almakta olan bu sahnede yanmış mahkumların cesetlerini İnsert görüntü aracılığıyla görmekteyiz. Buna ek olarak Yönetmen atmosferin daha rahat oluşması adına dış ses anlatımından ve müzik kullanımından da faydalanmaktadır. Yönetmen Alain Rennais yanmış cesetlerin çekim görüntüleri ve diğer destekleyici öğeler üzerinden(dış ses anlatım ve müzik) yapımın Şiirsel Belgesel Janrı özelliklerini ufakta olsa desteklemeyi başarıyor.

Filmin Pozitif Yönleri ve Şiirsel Belgesel Janrı açısından çekilen sahnelerinin incelemesi genel olarak bu şekildeydi şimdi derseniz filmin negatif yönlerine de önceki incelemelerimizde olduğu gibi hızlıca değinmeye çalışalım.

Filmin Negatif Yönleri

Bana Sorarsanız daha önce ele almaya çalıştığımız belgesellerde olduğu gibi Night and Fog belgeselinin de negatif yönleri oldukça az fakat yine de bu güzelim yapıma karşı da nötr bir bakış açısıyla yaklaşmak istediğimden yapımın bu yönlerini de dilim döndükçe ele almaya çalışacağım. Değirmek İstedğim İlk Sekans Filmin 09:00'ncü dakikasında yer almakta olan çalışma kampının giriş görüntüsüdür. Bu sekans her ne kadar şiirsel belgesel janrının özelliklerine uyan tarzda yapılmış bir şekilde gözükse de sekansın ilerleyişi esnasında uygulanan kamera hareketleri son derece dikkat dağıtıcı ve sıkıntılı gibi gözüküyor ne yazık ki üstelik benzer bir sorun yapımın 11'nci dakikasında yer almakta olan sekans içerisinde de devam etmektedir. Lakin Night and Fog yapımın başından sonuna kadar güzel bir atmosfer oluşturmayı başararak şiirsel belgesel janrının kaliteli örneklerinden biri olmayı ve sinemaseverlerin hafızasında her daim hatırı sayılır bir yere sahip olmayı başarıyor. bu nedenle izlemeye değer.

PUANIM: 9/10

YUSUF ERKAN

KORKU(SUZ)LUK

Bir sesle uyandım, etrafımın sallandığını ve ayağa kalkamadığımı fark ettim. Derin bir boşluk vardı zihnimde ne olacağını düşünmediğim birkaç dakika. Her an biteceğine inancım tamdı. Yanımda kardeşim, sarıldık. Ona sonsuz güven vermem gerektiğini anladım. İyi olacağımıza dair gerçek bir güce ihtiyacım vardı. Hep bir ağızdan tekbir getirdik. Öleceğimi düşünmedim. Her gün düşündüğüm ölümle karşılaştığımda görmezden geldim. Zihnim uyarıları duymaya başladı. Buradayız, Anne! kardeşim burada! Buradayız, bağırdık ama duymadı. Neredesiniz, kalkın!

Herkes herkese bağıryor ama kimse kimseyi duymuyor. Hazırlanmak için birkaç dakika süremiz oldu ardından yine bir ses gök gürültüsü gibi değil, bir şey çatlıyormuş ya da kırılıyormuş, gibi bir ses. Ayakta olanı yere düşüren bir ses. Sadece Tekbir sesleri kaldı. Öleceğimi hiç düşünmedim, zihnim bomboş. Herkes iyi mi? Çıkmadan bilemezsin. Sonra, iyiyiz dışarıdayız mesajları düştü. Bir gün önce kar yağmış, yerler soğuktan donmuş. İnsanların yüzüne baktım, donuk, hissiz. Herkes bembeyaz kesilmiş, bir tek ay kırmızı. Biz ölmedik, diğerleri. Telefonlar çalmıyor. Babam telefonla konuşuyor, kardeşim iyi misiniz? – Abi, Yunus abi AFAD'ı arayın abi! Hat kesildi.

Herkes ağlamaklı. Tek dayanağımız Allah'ımız. Belki hiçbir zaman bu kadar hissetmedim onun kudretine olan ihtiyacımı. Siz'de sanmayın yardım edecek insan aradı bu gözlerim. Allah istemezse yaprak kıpırdamaz. Kimse O'nun kadar merhametli ya da kimse O'nun kadar güvende hissettirmez. Kimsesizlik ile çırpınırken Ya Rab iyi ki, dedik. İyi ki sen varsın! Cesetler gördüm, onlarca yüzlerce ceset. Battaniyelerle, bir acil çıkışında ölenler. Hastaneye gelen yaralılar ise kimsesiz getirilmişler. Belki kimsesiz kalacaklar. Eğer inanırsa insan, en büyük kimsesini bulur.

Bakın benim içimdeki bu her şeyin iyiye gideceğine olan inanç hayalperest olduğum için değil, bu kadarını görmüşken kıyamet yaşamışken içimden gelen "her şey iyi olacak" sesi dayandığımın sonsuz kudretine olan güvenden. Kimseyi yargılamıyorum, herkesin hayat yolculuğuna ve tercihlerine saygı duyuyorum. Dayanacak sağlam bir noktanız yoksa değil bu kadar büyük bir deprem en ufak işlerinizin yolunda gitmemesi sizi ümitsizliğe iter. İnsan içgüdüsel olarak ister ki, korunaklı ve güvende olayım ama bunu sadece bedeni için istemez bütün düşünceleri ve faalleri de güvende olsun, bu kadar çalışıp çabaladığı şeyler boşa gitmesin de ister. Hayatını bir düzene koymak iç güdüsü de hep bu güven arayışından gelir. Güvenmek, inanmakla başlar. Ben sonsuz kudret, merhamet sahibi olan Allah'a güveniyorum. Vefat edenler inşallah şehit olmuştur. Allah bütün alemlerin rabbidir. Ölenlerde sahipsiz değildir. Kalanların hayatını muhafaza ettiği gibi yine O'nun başka alemine geçmiş olanlarında muhafazası ve güvenliği O'ndadır. O'nu tahkir edip yalanlayanların bile varsa haklarını savunacağını vaat etmiş bir Rabb'den gayrısının merhametine inanmam güvenmem. Korkulardan emin edene sığınırım.

SÜHEYLA

MAIL: teletekstdergi@teletekst.com

INSTAGRAM: [teletekstdergi](https://www.instagram.com/teletekstdergi)

TWITTER: [@teletekstdergi](https://twitter.com/teletekstdergi)

YAYIN SONA ERDİ.

Bir sonraki sayıda görüşmek üzere...